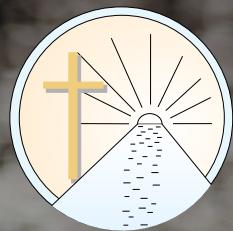

SIONS

Missionstidning

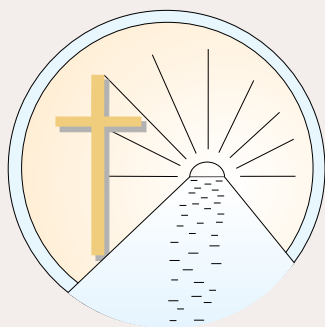

Nr 9/2025

Vad jag älskar
din undervisning!
Hela dagen be-
grundar jag den.

Psaltaren 119:97

UTGIVARE
Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD
Ida Snellman, Kristian Gädd-
näs, Magnus Enlund, Eva
Hagnäs, Karl-Henrik Snellman,
Joel Ahlvik

LAYOUT
Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK
Forsberg Print&Package
Group Oy

SIONS

Missionstidning

Nr 9/2025

Den goda delen 4-5

Sådd och skörd 6-7

Varen frimodiga, frukten icke 8-9

BARNATRO Älska varandra! 10-11

UNGDOMSFLIK Tacksamheten
vet inga gränser 12-14

VARDAGSTRO Guds barn 15

Dagens bön och dagens psaltarpsalm
för femtonde söndagen efter pingst 16-17

Bilder från sommaren 18-20

Herren är god 21

Det är ett fast ord 22

Information om prenumerationer 23

Kommande helgdagar

Trettonde söndagen efter pingst • MARK 7:31-37 • *Jesus vår helare*
Fjortonde söndagen efter pingst • LUK 10:25-37 • *Vår nästa*
Femtonde söndagen efter pingst • MATT 11:25-30 • *Tacksamhet*
Sextonde söndagen efter pingst • MATT 6:19-24 • *Guds omsorg*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Stora katekesen / Andra budet

Liksom första budet har undervisat hjärtat och lärt oss om tron, så för oss nu detta bud utåt och vill vända vår mun och vår tunga till Gud. Ty det första, som bryter fram ur hjärtat och visar sig, är orden. Såsom jag nu här ovan har lärt att svara på frågan, vad det vill säga att hava en Gud, så måste du också lära dig att enfaldigt fatta och giva besked om detta och om alla budens mening ...

Framför allt sker dock missbruket i andliga ting, vilka angå samvetet, när falska predikanter uppstå och utgiva sina lögner för Guds ord. Ser du, detta allt är ingenting annat än att vilja smycka sig och pråla med hjälp av Guds namn för att så få rätten på sin sida, de må nu ske i vanliga världsliga angelägenheter eller i de höga andliga ting, som höra tron och läran till. +

HELG-SAMMANKOMSTER

- 7.9 Risöhall
- 14.9 Bosund
- 21.9 Flynängen
- 28.9 Skutnäs, Lepplax

Se, den bittra plågan blev till nytta för mig. I din kärlek räddade du min själ från förintelsens grop, för du har kastat alla mina synder bakom din rygg. Dödsriket tackar dig inte, döden prisar dig inte. De som far ner i graven hoppas inte på din trofasthet. Den som lever, den som lever tackar dig, så som jag gör i dag. En far gör din trofasthet känd för barnen. Herren ska frälsa mig, och vi ska spela mina sånger i alla våra livsdagar i Herrens hus.

PSALTAREN 97:1–12

Den goda delen

LUKASEVANGELIET 10:38–42

I **DAGENS EVANGELIETEXT** är Jesus på vandring med sina lärjungar och kommer in i en by, som vi utgående från andra sammanhang vet att hette Betania. Där i byn bjöd Marta hem Jesus till sig. Jesu besök i detta hem blev senare vanligt, eftersom vi i andra bibeltexter får läsa om hans många besök i Martas, Marias och Lasarus hem.

Hur är det med oss på vår tid, får Jesus rum i våra hem? Har vi rum för hemandakter, har bön någon roll i våra hem, har vi Guds ord i bruk och talar vi med varandra om evighetsärenden? Marta får vara som ett exempel till oss nutidens kristna, att vi skulle ge rum åt Herren Jesus i våra hem. Marta höll det viktigt att Jesus kom till deras hem.

Det finns ett gott vittnesbörd om Martas tro på ett annat ställe i Bibeln. När Lasarus dog och syskonen hade kallat efter Jesus, kommer vi ihåg Martas samtal med Jesus på vägen. Jesus sade till Marta: *»Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, skall leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.»* Då frågade Jesus: *»Tror du detta?»* Marta svarade: *»Ja, Herre, jag tror att du är Messias, Guds Son, han som skulle komma till världen»* (Joh 11:25–27). Martas tro fick henne att tjäna Jesus med de gåvor, som Gud hade gett henne. Vi får ta lärdom av Martas tjänstvillighet, och gästvänlighet, samt be att dessa trons frukter också skulle få synas i våra liv.

I vår text möter vi också en annan person, som hette Maria. Maria satte sig vid Jesu fötter och lyssnade till hans ord. Maria får också vara ett exempel för oss den här tidens kristna, att vi skulle göra på samma sätt som Maria och lyssna till Jesu undervisning. Vi har blivit givna Guds ord och det undervisas rikligt i vår tid. Det är livsviktigt att få undervisning, att lyssna samt rannsaka Guds ord alltid när vi har möjlighet till det. Paulus påminner oss i Romarbrevet: *»alltså kommer tron av predikan men predikan i kraft av Kristi ord»* (Rom 10:17). I finsk översättning sägs det så tydligt att tron kommer av lyssnande. Därför är det så oerhört viktigt att sätta sig inför Guds ord. I Hebreerbrevet läser vi: *»utan tro är det omöjligt att behaga Gud»* (Hebr 11:6).

Nu beflitade sig Marta i allt det praktiska och hade säkert mycket att göra. Kanske det också fanns andra gäster än Jesus, trots att texten inte berättar om det. Marta hade en begäran till Jesus att han skulle säga till Maria att hon skulle hjälpa till. Jesus förbjuder inte Marta att tjäna i det praktiska, men han varnar för att bekymra och oroa sig. Martas tjänst i det praktiska var säkert gott och nödvändigt. Guds ord lär oss att använda de gåvor som han har gett oss. Vi vet alla hur viktigt det är i församlingslivet att de praktiska sakerna tas väl hand om. Till exempel har skötseln av tekniken gjort Guds ord hörande möjligt, fastän sammankoms-

Kristus i Martas och Marias hus. Målning från 1600-talet av Georg Friedrich Stettner.

ter har varit begränsade under den senaste tiden. Och under normala tider har ordnandet av matservicen gjort det möjligt för människor från vida områden att samlas till våra stormöten.

Jesus undervisar oss här om att ingenting skulle få bli så viktigt så att det skiljer oss från Guds ord och tar bort vår uppmärksamhet från Jesu undervisning. Synden skiljer oss från Gud. Det finns också goda och behövliga saker som kan ta vår tid på så sätt att Gud och Jesus lämnar på andra plats. Ibland kan det vara arbete och ibland kan våra intressen få så stor del i våra liv att vi fjärmas från de viktigaste sakerna. Jag kom att tänka på när Paulus berättade åt atenarna om den enda

levande Guden, i vilken vi lever, rör oss och är till. När vi lever, rör oss och är till i honom, då är Gud verkligen nära och en central del i våra liv. Genom denna text vill Jesus tilltala oss så milt, men på samma gång påminna oss om det viktigaste: »Du

gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, men bara ett är nödvändigt.»

Jesus tar Maria som exempel. Maria har valt den goda delen och den skall inte tas ifrån henne. När Jesus vandrade här predikade han: »*tiden är fullbordad och Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium*« (Mark 1:15). Den goda delen bjuds ännu ut åt alla som lyssnar till Jesu tal. Han verkar fortfarande genom sitt ord och sin Ande. Jesus har själv tillrett den goda delen genom att uppfylla allt inför Gud och bli det fullkomliga offret för alla syndare. Ännu idag får en ångrande liksom sätta sig vid Jesu fötter och tro att alla synder är förlåtna i Jesu namn och blod. Vi får greppa tag i Guds ords löfte så att den goda delen inte skall tas ifrån oss. +

Esa Rahja

Texten har tidigare ingått i Sions Missionstidning nr 9/2020.

Sådd och skörd

MARKUSEVANGELIET 4:26–29

Och han [Jesus] sade: »Med Guds rike är det som när en man fått utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så mogen vete i axet. Men när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne.«

Liknelsen ovan finns inte med bland söndagarnas evangelietexter, men den är mycket talande i sin vardagliga enkelhet. Liknelsen kan ses som fortsättning på liknelsen om en man som gick ut för att så. Han berättar att säden föll på olika ställen; på vägkanten, på steniga ställen, bland tistlar, men också i den goda jorden.

Det sätt som vi lever våra liv på avspeglar vårt förhållande till vår Frälsare som har gett oss livet. Det vi säger och det vi gör fångas upp av dem som vi har omkring oss.

I dag är jordbruket annorlunda och våra yrken är mycket olika de yrken som fanns i gamla Israel. Men mönstret i liknelsen är ändå det samma. Vi jobbar på. Våra dagar kommer och går, och dagarna är ofta lika varandra. Stora omvälvande händelser är sällsynta. När vi träffas och frågar varandra hur det går, är svaret ofta »nå, vi mårar ändå som förr«. Allt verkar gå sin gilla gång, men samtidigt händer något stort och mäktigt som vi har svårt för att se.

I allt det vardagliga och enkla är vi en del av ett större sammanhang. Den tro och de värderingar vi har i våra liv har vi ofta fått av någon som vi haft förtroende för. Vi har fått undervisning i den kristna tron och när vi har sett äktheten i deras trosliv, så har det satt frön också i våra hjärtan. De frön som har såtts har fått växa fram till mognad inom oss.

Nu är det vår tur, nu är det vi som sår. Det liv som vi lever lämnar spår efter oss. Det som vi har fått, det för vi vidare. Det sätt som vi lever våra liv på avspeglar vårt

förhållande till vår Frälsare som har gett oss livet. Det vi säger och det vi gör fångas upp av dem som vi har omkring oss.

När Jesus förklarar liknelsen för sina lärjungar säger han att säden är *ordet*. Det *ord* som blev kött och tog sin boning bland oss. Den säd som mannen i liknelsen sådde hade livet i sig. Det växte upp ur jorden av sig själv. Mannens uppgift var att få säden i jorden. I det människohjärta där Jesus får komma in och ta sin boning, kommer säden att växa till skörd i sin tid. Paulus skrev i Filippébrevet att Han som har börjat sitt goda verk i er, han skall också föra det fram till fullbordan.

Sådd och skörd har följt varandra i över tvåusen år sedan Jesus berättade denna liknelse. Vi ser att livet går vidare. För oss är det stort och mäktigt att få vara en länk i kedjan som för sådden vidare. Det gäller att se framåt och glädja oss när vi får se att Guds ord växer till mognad och har framgång.

Efesierbrevet 2:10 påminner oss om att leva värdigt den kallelse vi har fått. Paulus skriver: »*Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till*«. Det är av betydelse att vi lever vårt liv, som Gud har gett oss, livet som Paulus skriver om att det »*levs till pris och ära för den nåd han har skänkt oss med sin älskade son*« (Ef 1:6). Sådden gror genom det liv som finns gömt i den. Hur det går till, är för oss ett stort under, men vi ser att livet går vidare. Vi får nöja oss med »*ti måra åpå*«. +

Mikael Ventin

Varen frimodiga, frukten icke

Sägen till de försagda: »Varen frimodiga, frukten icke.« Se, eder Gud kommer med hämnd; vedergällning kommer från Gud, ja, själv kommer han och frälsar eder.

Jesaja 35:4

I dag talar ordet till de försagda: Varen frimodiga, frukten icke. Trösten, trösten mitt folk säger eder Gud. Talen ljuvligt till Jerusalem och prediken för det att dess vedermöda är slut att dess missgärning är försonad och att det har fått dubbelt igen av Herrens hand för alla sina synder. Jes 40:1, 2

Stig upp på ett högt berg, Sion, du glädjens budbärarinna; häv upp din röst utan fruktan, säg till Juda städer: »Se där är eder Gud.« Ja, Herren, Herren kommer med väldighet och hans arm visar sin makt. Se han har med sig sin lön och hans segerbyte går framför honom. Han för sin hjord i bet såsom en herde, han samlar lammen i sin famn och tar dem i sitt sköte och sakta för han moderfären fram. Jes 40:9–11

Då skola de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. Då skall den lame hoppa såsom en hjort och den stummes tunga skall jubla. Ty vatten skola bryta fram i öknen och strömmar på hedmarken. Jes 35:5, 6

Så tröstefullt talar Gud till Israel genom profeten. Så får också vi i dag vara frimodiga och vandra utan fruktan. I hebreerbrevet får vi även råd, hur vi ska finna hjälp i rätt tid. Låtom oss där-

för med frimodighet gå fram till nådens tron för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid. Hebr 4:16

Vid nådens tron eller vid nådastolen där finner vi både barmhärtighet och nåd. Låtom oss med frimodighet träda fram dit. Vi behöver få mera styrka i händer och knän, men vi behöver också mera frimodighet. Vid nådastolen kan vi avlägga alla bördor och särskilt synden som så hårt omsnärjer oss. Där får vi göra ett saligt byte. Vi får byta synd mot Guds hälsosamma nåd.

Gud har i Jesus Kristus kommit med hämnd och vedergällning. På Golgata utkämpades den tunga och svåra kampen med mörkets furste djävulen. När segern var vunnen kunde vår Herre och Frälsare triumferande utropa. Det är fullbordat. Därefter uppstod Jesus från de döda för att förkunna att han hade vunnit seger över döden och hela mörkets makt. Därför sägen till de försagda. Varen frimodiga, frukten icke.

Herre! Vi står i dag inför dig så modlösa och försagda och vi känner oss så rådlösa. Ändock vill vi denna stund förlita oss på ditt ord. Vi har ju ingen annan tillflykt än din faderliga famn. Stärk du våra händer. Stärk du våra knän så att vi skulle kunna vandra dina rätta stigar. ✚

Betraktelsen är hämtad ur Anselm Hjulfors bok *Himmelska skatter*.

”

Herre! Vi står i dag inför dig
så modlösa och försagda
och vi känner oss så rådlösa.
Ändock vill vi denna stund
förlita oss på ditt ord. Vi har ju ingen an-
nan tillflykt än din faderliga famn. Stärk
du våra händer. Stärk du våra knän så
att vi skulle kunna vandra dina rätta
stigar.

Älska varandra!

GUDS FRED, KÄRA ÄLSKADE VÄNNER!

Hur har ni det? Nu har sommaren växlat om till höst. Hoppas att ni alla har haft en bra sommar och att ni har fått njuta av allt det vackra som en sommar för med sig. På hösten börjar allt på nytt; skolterminen, dagis och andra aktiviteter. Jag tänker att det är viktigt att vi stannar upp en stund inför vad Gud har att säga till oss. Vi kan fundera kring hur vi människor kan bli mera lik Honom i det vi gör och det vi är.

»Och detta är hans bud: att vi ska tro på hans Sons namn, Jesus Kristus, och älska varandra så som han befallt oss« (Första Johannesbrevet 3:23).

Vår kristna tro är byggd på kärlek. Det första är att vi får ta emot Jesu Kristi kärlek i den frälsning som han har vunnit för oss. Det andra är att vi får leva i Guds kärlek. Kristi evangelium gör oss till lärjungar och ett liv med Jesus gör att vi kan älska både Gud och våra medmänniskor. Att leva som kristen, av evangeliet, gör att vi blir mera lika Jesus. Det leder till att vi växer i kärlek. Kärleken och ljuset från Gud som du sprider, gör att människor ser Gud genom dig. Men på vilket sätt? tänker du kanske. Genom kärlek! Genom att du är snäll mot alla människor och mot Guds skapelse.

Jag tänker att detta får vara som en påminnelse till dig och till mig. Vi behöver öva oss i att aldrig lämna någon ensam. Att vi på skolgården, dagisgården och fritiden skulle kunna visa Guds kärlek. Att vi skulle älska varandra och ta hand om varandra, dela soliga och roliga dagar men också dela de dagar när regnet öser ner och inget blir som vi har tänkt oss. På så sätt kommer de människor som inte ännu har mött Gud, också förstå vad ett liv med Gud innebär.

»Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra. Om ni har kärlek till varandra ska alla förstå att ni är mina lärjungar« (Johannesevangeliet 13:34–35).

Vi stillar oss i bön: Tack Jesus för att vi får vara dina barn. Tack för Din kärlek mot oss människor. Vi ber att vi kan leva så att Du trivs bra hos oss. Hjälp oss att tycka om varandra. Så att alla de vi möter förstår att Du är här. Tack Gud, för att det inte är vi som håller i Dig, utan Du som håller i oss. Amen.

Herrens välsignelse över dig! ➕

Ingrid Tupeli

”

Vi behöver öva oss i att aldrig lämna någon ensam. Att vi på skolgården, dagisgården och fritiden skulle kunna visa Guds kärlek. Att vi skulle älska varandra och ta hand om varandra, dela soliga och roliga dagar men också dela de dagar när regnet öser ner och inget blir som vi har tänkt oss.

Tacksamheten vet inga gränser

GUDS FRID UNGDOMAR! Jag tror att ni tillsammans med mig någon gång har bett Gud om något, och sedan glömt att tacka honom för det. Tredje söndagen i september (15:e söndagen efter pingst) har temat: »tacksamhet«. Vi ska i den här ungdomsfliken stanna upp inför den gammaltestamentliga läsningen från Jesaja 38:17–20 och lite inför evangelietexten från Lukas 17:11–19, för att genom dessa riktigt trycka in bromspedalen och stanna vid stationen »tacksamhet«. Min bön är att texterna skulle förstärka tacksamheten som en grundinställning i våra kristna liv. Lägg gärna denna text åt sidan, och hämta din Bibel och läs från Luk 17:11–19 och gärna hela kapitlet från Jesaja 38.

GUD BOTAR SJUKA

När du nu läst de båda texterna märker du att sjuka människor blir botade. I Jesaja 38 får Hiskia 15 år till på sin livslängd, medan de tio spetälska männen i Lukasevangeliet blir botade från sin spetälska. Ändå ser vi i evangelietexten att tacksamheten bara syns hos en av de tio, som blev botade. Den ene blev så glad efter upptäckten att han vände tillbaka till överläkaren Jesus och tackade honom för att han blev helad från sin hemska spetälskesjukdom.

Också Hiskia stämde upp i sång till Herren efter sin dödssjukdom. Han målar färgstarkt upp sin prövning i Jes. 38:15–16: »Jag får vandra varsamt efter alla mina år efter

det bittra min själ har varit med om. Herren, trots sådant lever människor, och genom allt sådant hålls min ande vid liv. Du gör mig frisk och låter mig leva.« Vi får förundras med Hiskia. Trots sjukdom och stor nöd lever människor vidare. Tänk vilken gåta. Ja, Hiskia säger till och med »*genom allt sådant hålls min ande vid liv*«.

GUD HAR OMSORG OM OSS ÄNNU IDAG

För oss människor är djup tacksamhet ofta förenad med en tidigare stor nöd. Endast de människor som inser att de är sjuka behöver helande. Ungdom! Jag känner dig inte och vet inte heller hur din livssituation ser ut, men det finns en Gud som ser dig där du är idag. Han känner till vad du har gått igenom, och han har omsorg om dig. Jag kommer att tänka på psalmens ord: »Det finnes en som sig förbarmar mer ömt än någon fatta kan, en Fader som med starka armar de vilsegångna tar sig an. En ständigt öppen famn jag vet, den heter Guds barmhärtighet.« (Psalm 266, vers 2)

Vi får förundras med Hiskia. Trots sjukdom och stor nöd lever människor vidare. Tänk vilken gåta.

Det som du går igenom kan bli till välsignelse för dig, även om det kan vara en bitter och plågsam händelse. Om du har en sådan upplevelse kan du känna dig hemma i de ord som Hiskia uttalar om sitt liv (Jes. 38:9–20). Genom denna bittra dödssjukdom hade Hiskia lyfts upp från förintelsens grop. Han hade insett sin synd och nu riktar han sitt tack till Gud över att inte behöva gå evigt förlorad: »*I din kärlek räddade du min själ från förintelsens grop, för du har kastat alla mina synder bakom din rygg.*«

SVÅRIGHETER KAN FÖRA OSS NÄRMARE GUD

På många ställen i vår Bibel ser vi att olika typer av nöd driver människan till Gud. Vi ser i Gamla Testamentet hur bland annat invasioner av fientliga arméer och fångenskap för Herrens folk leder till att folket vänder om till Herren för en tid.

Vad vill detta lära oss? Att vi människor hör till ett syndigt och gudsfrånvänt släkte, som till sin natur vänder sig bort från Gud när det går bra i livet. Eftersom vi är sådana till naturen är det bra att på morgonen vända sig till Gud med bön om ledning för dagens alla uppgifter och människomöten. Även Hiskia och de spetälska männen hade bett Herren om hjälp, och han grep verkligen in och hjälpte dem. Han helade dem.

TACK TILL GUD I VÅRA BÖNER

Hur skall man då följa upp sin bön om Guds ingripande under dagen? Jo, vi ska tacka honom för att han har varit med oss, speciellt under våra kvällsböner. I bönen får vi låta tacksamhet över Herrens ledning och beskydd ta del. En annan viktig del är syndabekännelse över dagens felsteg och repeterande av Guds ords löften om förlåtelse. Den som har en familj kan också i detta

skede reflektera över dagen. Man får be om förlåtelse för felsteg och tacka för eventuella utförda tjänster. Oavsett hur misslyckad vår dag har varit får vi vara tacksamma att Gud är en nådig och förlåtande Gud.

Tyvärr får vi nog konstatera att vi långt ifrån alltid har varit som den spetälske mannen som kom raka spåret till Jesus och tackade honom. Ofta är det nog så att vi glömmer att tacka Gud när han griper in. Vi kan också i diskussioner med andra kristna »enkelt« hitta naturliga förklaringar till oförklarliga situationer som har slutat bra, eller berömma oss själva för vårt eget »exemplariska« handlande i olika situationer. Bevara oss Gud från att beröva honom äran för hans ingripande! Som kristna behöver vi inte ha naturliga förklaringar till allt. Vi räknar ju med Herren. Må Herren ge oss läppar som sjunger och talar om Herrens godhet och nåd, så att människor omkring oss lär sig att tacka Herren. Hiskia utbrister i sin lovsång: »... *den som lever tackar dig, så som jag gör idag. En far gör din trofasthet känd för barnen. Herren ska frälsa mig, och vi ska spela mina sånger i alla våra livsdagar i Herrens hus*« (Jes 38:19–20).

NÅGRA PRAKTISKA TANKAR OM TACKSAMHET

Det är viktigt att vi inte låter självskhetens spetälska fläckar blomma ut bland oss kristna. Vi ska inte ge med vår högra hand och förvänta att få tillbaka något med den vänstra. Sådant menar Luther att »världens barn« gör. Må Gud alltså bevara oss från att liksom göra upp en »excel-tabell« i huvudet över givna och mottagna kärleksgärningar i förhållandet till medmänniskor.

Vi som fortfarande är besmittade av syndens spetälska har dagligen skäl att vara tacksamma till Herren för hans heltäckan-

Det kan också gälla tacksamhet över en situation

som höll på att bli katastrofal, men som på grund av noggrannhet i arbete, eller genom Guds särskilda ledning kunde upptäckas i tid.

de rening och förlåtelse. Den tacksamheten får vi sedan låta strömma ut till vår näromgivning.

Det är också bra att lära sig att vara tacksam för de saker som vi ofta tar för givna. Till exempel en nykokad kaffepanna, en rykande färsk middag eller en hjälpende hand. Det kan också gälla tacksamhet över en situation som höll på att bli katastrofal, men som på grund av noggrannhet i arbete, eller genom Guds särskilda ledning kunde upptäckas i tid. Vi har många tacksamhetsämnen! Vi får tacka för vårt land och vår regering, våra föräldrar och våra barn, våra vänner och vår familj, vårt arbete och vårt hem, solen och regnet. Ja, vi får tacka Gud för allt!

Må så Guds godhet och nåd alltid följa dig och må han som är alla goda gåvors givare öppna ditt hjärta i tacksamhet för hans gåvor. Detta leder till att tacksamheten flödar över alla bredder och spiller ut ur din mun i en tacksamhet som börjar här på jorden men som fortsätter i evighet inför Guds och lammets tron. +

Kevin Nyfelt, ungdomsarbetsledare

Guds barn

ORDET »BARN« FÖRKNIPPAS OFTA med barnslighet, men uttrycket »Guds barn« har en mycket djupare innebörd. Att vara ett Guds barn innebär ett liv i tillit till en himmelsk Far. Inför Gud är vi kristna som barn, och vi får ha privilegiet att kalla oss Guds barn med allt vad det innebär.

Att vara ett Guds barn innebär samtidigt att vi är arvingar. Vi har ett gudomligt arv och kommer att få ärva himmelriket. Uttrycket »I Guds beskydd, från vaggan till graven« beskriver våra liv här på jorden. Som Guds barn får vi uppleva tröst och styrka, nåd och fostran. För Gud har älskat oss med en kärlek som inte känner till några gränser. Som Guds barn får vi vara trygga. Vi läser i Bibeln att ingenting ska kunna skilja oss från Guds kärlek, i Kristus Jesus

(Rom 8:39). Gud Fader är en barmhärtig Far, full av nåd.

Hur härligt är det inte när Gud Fader med varsam hand leder oss på livets väg. Att få vara ett Guds barn är det allra bästa som kan hända oss. När du och jag kom till världen kom vi som efterlängtna barn. Gud vår Far har räknat alla våra hårstrån, ja inte ett hårstrå skall falla från våra huvuden utan att Han känner till det. Gud har räknat alla våra dagar här i livet. Han gläds över sina barn och vill oss det allra bästa. De trofasta löften han gett oss gäller från evighet till evighet: »Se, jag är med er alla dagar till tidens slut« (Matt 28:20). ✚

Magnus Enlund

Vår Herre och Frälsare. Du hjälpte de hjälplösa. Du gav hopp åt dem som saknade hopp, du gav liv åt de döda. Herre, tack för att du inte förändras, du är densamme i går, i dag och i evighet. Herre, förbarma dig över vår hjälplöshet. Ta ifrån oss rädslan, ta bort nöden och låt oss få vila i din nåd. Vi ber i ditt namn. Amen.

Dagens bön för femtonde söndagen efter pingst.

Gud, dig lovar man i stillhet i Sion. Till dig uppfyller man löften. Du som hör bön, till dig kommer alla människor. Synderna är mig övermäktiga, du är den som sonar våra brott. Salig är den som du utväljer, som får komma dig nära och bo i dina gårdar. Låt oss mättas av det goda i ditt hus, det heliga i ditt tempel. Du bönhör oss i rättfärdighet med förunderliga gärningar, du vår frälsnings Gud, du tillflykt för jordens alla ändar och för havet i fjärran. Du gör bergen fasta med din makt, du är rustad med kraft. Du stillar havens brus, böljornas brus och folkens oro. De som bor vid jordens ändar häpnar för dina tecken, öster och väster fyller du med jubel.

Dagens psaltarpsalm, Psaltaren 65:2–9, för femtonde söndagen efter pingst.

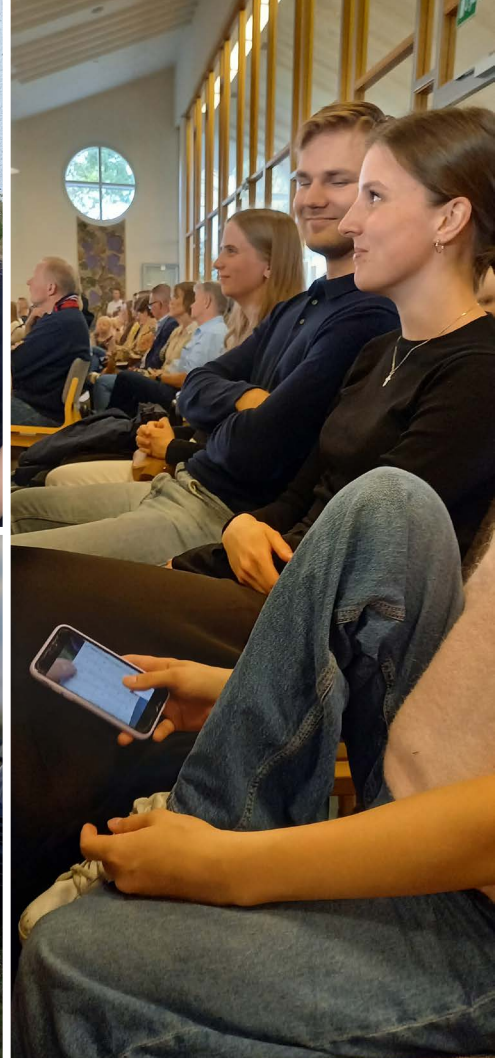

Bilder från sommaren

På det här uppslaget och följande sida hittas ett antal bilder från den gångna sommarens barnläger och mötesverksamhet.

HERREN ÄR GOD

Herren är god och förbarmar sig över allt sitt verk.
Vi äro också Hans händers verk och Hans fosterfår,
Hans dyraste egendomsfolk.

Saligt är det folk, som har Honom till sin Gud
och förtröstar sig uppå honom.
De skola icke komma på skam,
ty Herren Gud är deras tröst och sköld.
Sälle äro de, som under Hans beskärm bo.

Tänk att jag får vara Hans barn och att Han är min Fader!
Vad behöver jag då frukta?

Han är ju Fader över allt det Fader heter i himmelen och på jorden.

Är jag sjuk, så har Han hälsa,
är jag svag, så är Han stark,
är jag fattig, så är Han rik,
är jag ohelig, så är Han helig,
är jag ovis, så är Han vis
och är jag frestad, kan Han hjälpa dem som frestas.

Så skulle vi alltid få tro, huru det än må kännas eller synas.
Men vi finna, att vår tro är svag. Herre föröka oss tron!
Tron är ditt verk och Du är trons begynnare och fullbordare
och din kraft är mäktig i de svaga.
Vi vilja nöjas med Din nåd, som är väldig över oss i evighet.

Käre Fader, du har åter givit oss en ny dag
och då din nåd är var morgon ny,
så får vi också idag leva på densamma,
för vilket den treenige Guden vare tack och lov.
Ännu idag kunna vi säga: Allt härtill har Herren hulptit.

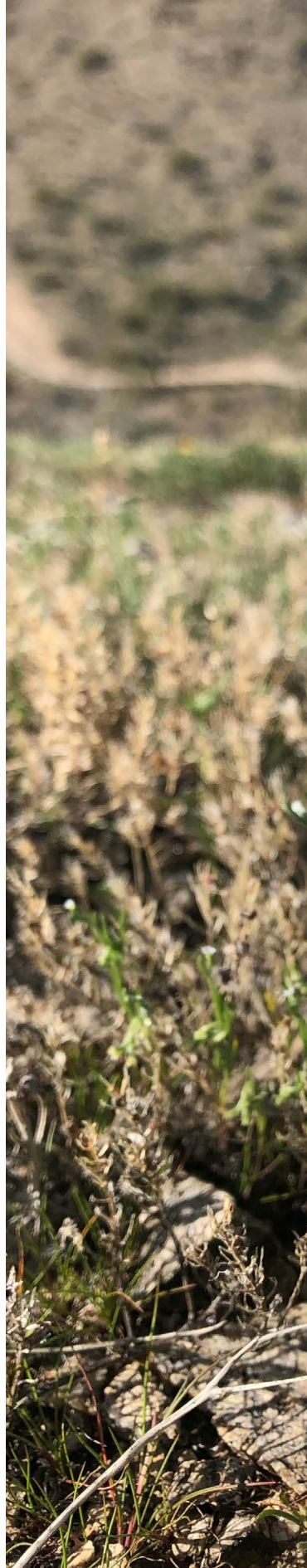
Var frimodig du Herrens blodbestänkta skara,
Herren är med oss och vem kan då vara emot oss!

G. Westerlund 1937

Det är ett fast ord

1. Det är ett fast ord och utan brister,
väl värt att tagas av oss emot:
att Jesus Kristus kom hit i världen
att frälsa alla från dödens hot.
2. Bland syndarna är väl jag den störste,
dock sjunger jag här på barnavis:
Förlåtelse har jag fått som gåva
igenom Jesus, Gud vare pris!
3. Vår Herre Jesus är själv oss nära,
han verkar – vem kan förhindra det?
Den eld på jorden han kom att tända
skall härligt brinna i evighet.
4. Nu ser de blindade, nu går de halta,
spetälska blir all sin sjukdom kvitt.
De döva hör och de döda uppstår,
Guds glädjebudskap förkunnas fritt.
5. O Herre Jesus, kom med din Ande,
blås liv i benen som ligger här
på marken spridda och har förtorkat!
Väck dem till liv, Herre Jesus kär!
6. Från öppnad himmel låt regnet falla
hit ned på jorden, så torr och hård!
Låt ödemarken få blomstra härligt
och gör av öknen en ortagård!
7. Lägg stora skaror för dina fötter
och lär dem känna dig, Herre Gud!
Dig tillhör riket, ditt namn ske ära!
Till dig vi höjer vår lovsångs ljud.

Sions Sånger 60

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 45 euro

Gåvoprenumeration: 25 euro

Sverige

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 48 euro + frakt

Gåvoprenumeration: 28 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 48 euro + frakt

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis

under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 (genom textmeddelande)

• elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttningsanmälan till Magistraten

gäller enbart officiella instanser, inte tidnings-prenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 70 242 2766 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrassveien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhkäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

Andens frukt däremot är kärlek,
glädje, frid, tålamod, vänlighet, god-
het, trohet, mildhet och självbehärska-
ning. Sådant är lagen inte emot.

GALATERBREVET 5:22–23